

«Глас Црногораца», службени орган Краљевине Црне Горе, излази у Пеји код Париза, према службеној потреби. — Преплата, на шест месеци, износи три франка за Француску, шест франка за све друге земље. — Адреса за све што се тиче листа: Journal officiel du Monténégro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle (France).

Journal officiel du Royaume de Monténégro



MONTÉNÉGRO

paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine (France).

НЕЈИ код Париза, 17. јуни 1918.

NEUILLY-sur-SEINE, le 30 Juin 1918

La Voix de Monténégro (Glasé Tsernogorts) paraît suivant les exigences du service. — On s'abonne au bureau du Journal officiel du Monténégro, à Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle (France).

Prix de l'abonnement pour six mois: Pour la France: 3 fr. Pour l'Etranger: 6 fr.

СЛУЖБЕНИ ДИО

М И

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министра Војног, Нашег Министра Финансија и Грађевина, производимо

у чин артиљеријског потпоручика, с правима официра народне војске, Јовицу Т. Булатовића, досадашњег артиљеријског водника, са старјешинством од 1. јануара 1918.

Заступник Нашег Министра Војног, Наш Министар Финансија и Грађевина, нека изврши овај указ.

Пеји код Париза,
1. (17.) јануара 1918.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Војног,
Министар Финансија и Грађевина
Мило Вујовић с. р.

М И

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министра Војног, Нашег Министра Финансија и Грађевина, производимо

у чин пјешадијског поручника, садашњег поручника у француској војсци, Мила Ст. Радоњића, са старјешинством од 6. октобра 1917. које има у француској војсци.

Заступник Нашег Министра Војног, Наш Министар Финансија и Грађевина, нека изврши овај указ.

Пеји код Париза,
13. (26.) јануара 1918.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Војног,
Министар Финансија и Грађевина
Мило Вујовић с. р.

М И

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Просвјете и Црквених Послова, Заступника Нашег Министра Спољних Послова, на основу тачке 6. члана 12. Закона о чиновницима грађанског реда, у вези са чланом 27. истога закона, ријешили смо и рјешавамо:

да се сматра упражњено мјесто члана Обласног Суда, Милоша Ивановића, од дана кад је исто напустио.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Просвјете и Црквених Послова, Заступник Нашег Министра Спољних Послова, нека изврши овај указ.

Пеји код Париза,
1. (14.) јуна 1918.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Правде,
Министар Просвјете и Црквених Послова,
Заступник Министра Спољних Послова
д-р Перо Ђ. Шоћ с. р.

М И

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Председника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Финансија

и Грађевина, на основу члана 27. Закона о чиновницима грађанског реда, ријешили смо и рјешавамо: да се упражни мјесто секретара Гл. Држ. Контроле, Мићуна Павићевића, од дана, кад се према позиву није одазвао.

Заступник Председника Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Финансија и Грађевина, нека изврши овај указ.

Пеји код Париза,
1. (14.) јуна 1918.

НИКОЛА с. р.

Заступник Председника Министарског Савјета,
Министар Финансија и Грађевина
М. Вујовић с. р.

М И

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, Заступника Председника Нашег Министарског Савјета, на основу тачке 6. члана 12. Закона о чиновницима грађанског реда, у вези са чланом 27. истога закона, ријешили смо и рјешавамо:

да се сматра упражњено мјесто писара Министарства Финансија и Грађевина, Ђуро Вујковића, од дана, кад је исто напустио.

Наш Министар Финансија и Грађевина, Заступник Председника Нашег Министарског Савјета, нека изврши овај указ.

Пеји код Париза,
1. (14.) јуна 1918.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Заступник Председника Министарског Савјета
М. Вујовић с. р.

ПОЗИВ

Да се Љубо Крунић, секретар Министарства Финансија и Грађевина, сада у Паризу, у року од 48 сати, пријави Кр. Министарству Финансија и Грађевина. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према чл. 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918
Број 2814.

Министар Финансија и Грађевина,
Заступник Председника Министарског Савјета
Мило Вујовић

ПОЗИВ

Да се Никола Вукчевић, цариник пехске царинарнице, сада у Паризу, у року од 48 сати, пријави Кр. Министарству Финансија и Грађевина. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према чл. 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918.
Број 2815.

Министар Финансија и Грађевина,
Заступник Председника Министарског Савјета,
Мило Вујовић

ПОЗИВ

Да се Василије Вурић, поштар-телеграфиста, сада у Лондону, у року од 48 сати, откад овај позив приписије у мјесто његова бораваљена, пријави мјесном Кр. Генералном Консулату. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према чл. 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918.
Број 121.

Министар Финансија и Грађевина,
Заступник Председника Министарског Савјета
Мило Вујовић

ПОЗИВ

Да се Данило Ратало, административни инспектор Министарства Војног, сада у Женеви, у року од 48 сати, откад овај позив приписије у мјесто његова бораваљена, пријави мјесном Кр. Консулату. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према чл. 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918.
Број 426.

Заступник Министра Војног,
Министар Унутрашњих Послова
Н. Хајдуковић

ПОЗИВ

Да се Јован Ђурашковић, рачуноиспитач Министарства Војног, сада у Марсељу, у року од 48 сати, откад овај позив приписије у мјесто његова бораваљена, пријави мјесном Кр. Генералном Консулату. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према члану 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918.
Број 427.

Заступник Министра Војног,
Министар Унутрашњих Послова
Н. Хајдуковић

ПОЗИВ

Да се Станко Церуновић, наставник подгоричке гимназије, сада у Женеви, у року од 48 сати, откад овај позив приписије у мјесто његова бораваљена, пријави мјесном Кр. Консулату. У противном случају, упражниће се његово службено мјесто према члану 27. закона о чиновницима грађанског реда.

Пеји код Париза,
1. /14. јуна 1918.
Број 1071.

Министар Просвјете и Црквених Послова,
Заступник Министра Правде,
д-р Перо Ђ. Шоћ

Велика Булетин, потпоручик, умро је у туђини, 16. марта 1918.

Број 395.
Пеји код Париза,
4. (17.) јуна 1918.

Из Кр. Министарства Војног

Томо Кажих, свештеник, умро је у Градцу (Љепанска пахија) 10. маја 1918.

Бр. 995.
Пеји код Париза,
4. (17.) јуна 1918.

Из Кр. Министарства
Просвјете и Црквених Послова

Саво Кисић, свештеник, умро је у Лимљанима (Црмница) 22. марта 1918.

Бр. 1010.
Пеји код Париза,
7. (20.) јуна 1918.

Из Кр. Министарства
Просвјете и Црквених Послова

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

— На Спасов дан 31. маја (13. јуна), на дан кад се навршило шездесет година од црногорске побједне на Грахову, одслужена је у руској цркви у По свечана литургија и парастос. Чинодјелствовао је дворски свештеник игуман Острошког манастира О. Леонтије Пинковић и руски протојереј О. Николај Попов. Служби бољој и парастосу присуствовао је Његово Величанство Краљ са Његовим Кр. Височанствима Кијагињицама Ксенијом и Вјером. Присутан је био и руски посланик при нашем Двору, господин Иславин; особље војне и цивилне куће Његова Величанства, као и црногорска и руска колонија у По.

— Приликом рођендана Престолонаследника Данила, 17. (30.) јуна, Кр. Влада упутила је честитку Њ. Кр. Височанству који се са својом Узвишеном Супругом, сада налази у Италији.

— Његово Величанство Краљ Велике Британије благоизволно је одликовати Великим Крстом Ордена Империје Британске г. Евгенија Поповића, Председника Кр. Министарског Савјета и Министра Спољних Послова.

— Његово Величанство Краљ Италије благоизволно је одликовати првим степенем ордена Круне Италијанске г. Евгенија Поповића, Председника Кр. Владе и Министра Спољних Послова, а другим степенем истога Ордена г. г. Министре: Мила Вујовића, Ника Хајдуковића и др. Пера Шоћа.

— Влада Краљевине Шпаније усвојила је да њена Амбасада у Цариграду штити црногорске интересе у Турској.

— Г. Нико Хајдуковић, Министар Унутрашњих Послова, вратио се 14. (27.) јуна из По-а, гдје је био код Њ. В. Краља Господара.

ВИДОВДАН

Дан велике трагедије народа нашег: дан тако великих ада на бољу и срећнију будућност; дан сјећања на величину и славу нашу, али и на неслогу и слабост нашу. Вјекови су прошли од тог чемерног дана... Вјекови, откад је српски народ пао на Косову за слободу своју и хришћанске Европе. Историја се понавља... Данас Српски Народ преживљује још странију трагедију, још једно Косово... Раније само Исток и некрет бијаху против њега, а данас; данас на срамоту цивилизације и хришћанства удружише се против слободе његове Исток и Запад, крст и некрст. Нега, прије пет и по вјекова, хришћански је Париз славио побједу Хришћана на Косову у величанственој цркви Нотр-Дам, држећи да су Срби извојевали побједу на Косову...

Данас, пак, хришћански Берлин и Беч славе усхићени велику трагедију и уништење тог исто херојског народа, који је морао подлећи у борби за слободу против четири демонске царства. Каква разлика...! Зло и неправду, коју су Турци нашијели, још прије пет и по вјекова, Српски је Народ коначно показао 1912. и 1913. У Високим Дечанима, послје толико вјекова, пропозала је опет величанствена пјесма слободе, а у Грачаници се је српска војска причестила, али не из пехара смрти, већ из пехара слободе и живота... Видовдан је престао бити оно што је до тада био. Није био више само дан тужног помена, него и дан ускреса Народа Српског.

Правда, богиња најљепша међу најљепшим, на коју је цинички вјековима пљувала скоро сва Европа, на крају је победила. Али, «звјезда је црне судбе над њом.» «Сан паклени окруни Османа.»

Свијет је добио новог Османа «злога госта Европе Оркана» а Српски Народ новог Мурата. Вилхелм II и Франца Јосиф јесу ти нови Осман и Мурат иницијирани, као и султани, истом мишљу и тежињом за доминацијом над свијетом.

Природно је, што се Српски Народ нашао на путу њихових освојенија. Географски положај његове земље одредио му је такву судбину. Као и прије, тако и данас, он је морао пролити потоке својих племенских крви не само за слободу своју, него и за слободу Европе и читавог свијета.

Посајце Букурешког Мира (1913.) Српски Народ бјеше са свом својом снагом прегнуо, да у ослобођеним крајевима, цивилизаторским радом, што прије поправи зло, које су Турци оставили, те да их доведе на стару величину њихову. Другаче мишљаху Беч и Берлин. Двије слободне српске краљевине и раније су биле сметња њихову продирању на Исток. Разрушење тих двију краљевина било би први корак к томе, да се њихов план оствари. У очима Беча и Берлина ова сметња постала је врло озбиљна послје ратова 1912. и 1913. Треба јој је, дакле, што прије отклонити. Тражили су који било повод да се дође до рата и прилику су искористиле. Знајући важност Скадра за Црну Гору и њено неоспорно право на њега, Беч и Берлин су створили познату скадарску аферу 1913. Онц су тада на најбруталнији начин оспорили право на сједињење Скадра са Црном Гором. У Бечу и Берлину се вјеровало, да Црна Гора никад на то неће пристати, те да ће они тако добити повод за рат, који су годину дана касније проузроковали. Доказ су многобројни званични документи који се сада објављују а којима се утврђује одговорност Њемачке и Аустрије за овај рат. Најзначајнији су мемоари кнеза Лихновскога, бившег њемачког амбасадора у Лондону, и репорти Жил Камбона, бившег француског амбасадора у Берлину, штампани у француској жутој књизи. Оба дипломата тврде, да су Аустрија и Њемачка још тада тражиле овај рат. Ово исто је недавно пред парламентарном комисијом потврдио и г. Пишон, француски министар спољних послова. Та тежиња централних сила била је тада изиграна мудро политиком Краља Николе који је шљедовао саветима сила, њених савезника. Он се је тада против општег мишљења у Црној Гори, угушнујући своје осјећаје и свој неизмјерај бол, покорио захтјеву њених савезника. Скадар, нашу престолницу, понос и уздање и коштурицу најбољих синова њених, он је морао предати ради свјетскога мира, познатом денешом лорду Греју, «не желећи се покорити пред појединачном пресијом» т. ј. пред Аустријом и потврђујући «још једанпут више право Црне Горе на Скадар».

Још тада се нашло појединачно, који су или из недовољне обавијештености или из рђаве тенденције протурали, да је Скадар тада «уступљен по предходном споразуму са Аустријом». Нажалост, то се исто и данас понавља поред свих непобитних званичних докумената о којима је ријеч и који су читавом свијету познати. То су чинили и чине људи који хотично и нехотично служе циљевима непријатеља југословенског племена, и оте-

жавају рад не само Црној Гори већ и Србији.

Јавно мишљење и дипломатија њених Савезника доказује и доказала је, да је узрок рату германска тежиња за господарством свијета, а не Србија. Као један између осталих и то најјачих доказа — којим се утврђује одговорност Централних Сила за рат и невиност Србије — наводе и факат, да су Аустро-Њемачка хтјеле ући у рат још 1913., само да Њ. В. Краљ није уступио Скадар. Док ово раде наши Савезници познати изводи доказују противно, те тим правдају одговорност Централних Сила и помажу њихову оптужбу против Србије.

Наш огромни прилог — Скадар за одржање свјетског мира није помогао. Централне Силе тражиле су нов претекст. Организовале су познати напад с војском на Металку у прољеће 1914. И овај конфликт ријешно се само понуштањем Црне Горе. Кад на овај начин Аустрија није могла наћи претекст за рат, искористила је мало затим видовдански атентат. Због дјела фанатизоване младежи, (и то, поданика аустријских) иницијирани осветом због насилничког поробљавања 1908 њихове уже Отаџбине — напала је Србију, желећи тим прикрити прави узрок рату, данас читавом свијету познат.

Ипак, Истина и Правда су побједиле. Одговорност за рат пред читавим свијетом носи не Српски Народ, него праци кривци, т. ј. Централне силе.

Није далеко дан кад ће правда према Српском Народу бити потпуно издогољена и када Видовдан неће бити више дан пада на бољу и срећнију будућност, него само дан тужог и побожног сећања на многобројне и незнате жртве, које је Србија од Косова до данас приносила за слободу своју и читавог Југословенства. Видовдан, који данас дочекујемо, даје нам наду на то. Колика је разлика између данашњег и ранијих Видовдана! Српски Народ није сада као некада «сирак тужни без пијеће никада», над нама више није небо затворено, а суза наша има родитеља. За слободу нашу не боримо се данас ми сами, него и најпросвећенији и највећи народи Старог и Новог Свијета. То нас и испуњује данас надом већом него гда, да издржимо све ужасе ове најтеже наше трагедије и овог најстрашнијег Косова. У томе је данашњи Видовдан друштини и већи, него сви досадани. О, како среће да се он и у другоме разликује од оног 1389! Нажалост и на срамоту морамо признати, да неслога, која нас је гомила још прије пет и по вјекова не оставља нас ни данас. Као и раније, тако и данас нашао се у Српском Народу људи који власт, богатство и личне амбиције дижу пред општим, и који се не устручавају прихватити ни најграднијих средстава у борби против свих оних, за које рачунају да су им на путу. У том погледу, ми смо још у четрнаестом вијеку.

Нека би Бог дао да и у том ово буде пошљедњи такав Видовдан, те да оне знамените ријечи владине престану бити жалосна стварност:

Великани, траг им се утро,
Распре сјеме посијаше горко
Те с њим племе српско отроваше;
Великани, грдне кукадице,
Посталоше рода издајнице!

ПОБЈЕДА ИТАЛИЈЕ

Дуго очекивана аустријска офанзива на талијанском фронту, почела је и — скрхана је! Ослобођења на осталим фронтима, Аустро-Угарска је бацила на Италију максимум своје силе. Максимум напора, које је она овом приликом учинила, створио је био код њених војсковођа увјерење у сигуран успјех и у коначну побједу над Италијом. Тренутан успјех прошле јесени утврдио их је у овоме увјерењу. «Војници», рекао је маршал Конрад, «у Ломбардији вас чећају: слава, част, обилаз напјен и — коначан мир». Требало је само неколико дана да се ово увјерење и наде на успјех раслину пред величанственим отпором синова Италије. Позиције, које је аустријска војска првих дана била заузела морала је одмах и напустити пред неодољивим нападима храбрих војника Италије. Садашњи неуспјех јесте велики пораз за Аустро-Угарску. Нада на брзу побједу и скори мир био је једини морални елемент, једини покретач трупа Карла I, који их је у борбу водио. Страх од евентуалне побједне аустријске, сачувао је досада — и ако лабану — од експлозије оно мирно словенско поље у Аустрији. Стога је и садашњи пораз Аустро-Угарске један од најтежих, које је досад доживјела. Он значи почетак њеног свршетка.

Аустрија је претрпјела још један, са политичког гледишта не мање важан пораз. Пораз, што је побједило увјерење, да Италија, а преко ње и остали латински народи, имају са словенским народима једне исте интересе и у садашњости и у будућности. У овој гигантској борби Италије за слободу своју и читавог свијета учествује и једна лепијашка браћа Чехо-Словака под својом народном заставом. Италија утврђује данас темељ будућем савезу Романско-Словенских народа. Аустријска политика divide et impera која је нарочито примјењивана између Италијанаца и Словена, потпуно је пропала.

Црна Гора искрено поздравља ову манифестацију словенско-италијанске солидарности. То је баш и побједна њене политике, а због које је она, нажалост више пута на и данас, нападана са завјесне стране; нападани смо да смо истодобно италифили и аустрофили! Ипак то нас није могло побркати, нити ће у будуће, да гредемо правцем, који смо одавна поставили. Таква политика према Италији доишла је несумњиво великих економских и политичких користи Црној Гори, те ће, несумњиво доијети и осталим словенским народима. Једна од највећих пошљедница овакве политике била је и та, што је једино Црна Гора — благодаречи нарочито Италији — у познатој ноти 1909. сачувала Српском Народу формално право за Босну и Херцеговину.

Успјех херојских војника племенитог краља Виктора Емануела јесте једна величанствена побједна, која ће бити од недогледних пошљедница по коначан исход рата. Ово је истовремено и побједна свих Савезника. Није само вјечни Рим и дивна Италија, који су у заносу од ове побједне. Исти је осјећај и у Царизу, Лондону и Вашингтону, као и код свих осталих Савезника. Ипак пој се тако силно не радује нико, као несрећни и поробљени народи, а нарочито Црна Гора, који од Италије и њених Савезника

очекују слободу своју. Ми смо увјерени да се ова побједна слободе слави и у нашој милој и мученичкој Отаџбини. Ми смо увјерени, да старици, жене и дјеца наша, по оним Црним Брдима нашим скрштају данас своје од глади изнемогле руке и благодаре Богу за ову велику побједу Италије, и за коначан њен успјех, који је и наш!

* *

2. (15.) јуна претупа је Аустрија своју «реорганизовану и ново-распоредјену војску, и предузела офанзиву о којој је њена штампа већ толико и толико писала, трубила и пријетила, да се најпослије већ ипак више ни бојао те њене офанзиве. Италија је на све то бучала и у тишини се спремала да дочека војску гласовитог ћесаро-краљевског фелдмаршала Борсевича фон Бојна.

Пошто је протекла недјеља дана у борби, можемо данас тачно прегледати све што је Аустрија постигла својом страховитом офанзивом, тим пошљедњим адутом, којим јој надало свасти измождени изгладњелу, напуклу монархију.

Офанзива је предузета на цијелом фронту аустро-италијанском од Азнага до мора, на дужини од 130 километара. (Ту већ лежи главна погрешка, веде војни стручњаци: требало је на цијелој фронту одабрати једну тачку, на на њу извести ударац главном снагом, а не — дуж цијелога фронта!) Једна трећина фронта је у високим алиским планинама, високим до 1776 метара (командује чувени «стручњак за Италију», Конрад Хенсдорф), а двије трећине су у равници којом тече ријека Пјаве.

Аустрија је извела сву своју војну снагу; ризикувала је све, све, да се само дочепа «богате равнице у којој су обилна слагалишта хране», (као и да, истом приликом, збрише са своје војничке славе понеку тамну успомену на војевања у Србији, Румунији и Русији). Извела је до 60 дивизија, у свакој дивизији по 12—15.000 војника.

Међутим, што би?... У Алпима, нарочито око планине Гране, Аустријанци су тако дочекали од Савезничке војске, да већ трећега дана, т. ј. 18. јуна, првобитна борбена линија од 130 километара би сведена на — 70 километара: дуж ријеке Пјаве, од брда Монтеља до ушћа Пјаве у море. Уз највеће напоре и големе жртве бјеху успјели да на неколика мјеста ударе мостове, да пребаце војску преко Пјаве и да на понеким мјестима напредују, али не више но... два... три... највише четири километара, и, иза тога, застало бјеше цијело побједоносно напредовање славодобитних армија — Од 18. јуна поче дјествовати италијанска резерва и ратна срећа се обрати њима. У јуначком налету протјераше их са Монтеља. 19. и 20. јуна наставиле контрападе и повратиле половино отетога земљишта. Ратна срећа их послужила и у томе што ријека Пјаву услед силних киша нагло почела расти, поче носити мостове које Аустријанци бјеху ограднили и тако им се онемогући сваки промет са позадином.

Прелазећи преко онога што пишу непријатељски листови (Наје Фраје Пресе из Беча пријети — и опет, пријети! — да ће Њемачка послати 12 својих дивизија у помоћ Аустрији. Пордаче Цајтунг из Берлина пише да то, уопште, није ни била права офанзива него само као једна предигра офанзиве... итд.) навешћемо само кратки телеграм којим је 23. јуна генерал Дианц, као замахом сабље, протумачио ситуацију: «Од Монтеља све до мора, непријатељ је разбијен и, гоњен нашим храбрим четима, враћа се, у нареду, преко Пјаве». И ово неколико ријечи италијанскога министра предједника Орланди, изговорене у римском Сенату:

«Наша војска побједнички се одупрла настуру непријатељске офанзиве. Можда ће убрзо слиједити нова битка, али, до тога времена,

УСТАНОВА ЗА ПОМОЋ ЗАТОЧЕНИМ ЦРНОГОРЦИМА

објављује списак свих интернираних Црногораца, који су до новембра 1917. своје адресе саопштили и које је Установа до тог дана снабјела пошљкама. Ко жели добити обавјештења о којем лицу, у овом списку, нека се обрати овој Установи. Ко жели нашој интернираној браћи послати новац или нарочиту неку пошљку, ваља да уз послани новац наведе што би желио да се пошље, па ће Установа по најпогоднију цијену то набавити и онамо послати. — Адреса за све што се тиче овога посла :

L'Œuvre des Prisonniers de guerre Monténégrins. — Paris. 114, Avenue des Champs-Élysées.

L'ŒUVRE DES PRISONNIERS DE GUERRE MONTÉNÉGRIENS

fait paraître une liste de tous les Monténégrins qui jusqu'à Novembre 1917 ont fait connaître leurs adresses et auxquels celle-ci a adressé des envois. Dans la mesure du possible, des renseignements seront donnés à ceux qui les demanderont au sujet des internés. L'Œuvre se met à la disposition des intéressés pour ceux qui voudraient envoyer à nos internés soit de l'argent soit des vêtements, des aliments, etc. L'envoyeur doit adresser l'argent à l'Œuvre, en indiquant quelle sorte d'envoi doit être fait. L'Œuvre se charge d'acheter aux meilleures conditions et d'expédier aux internés ce qui lui sera demandé.

7. ЛИСТА

- Кривош Димитар
» Јеврем
» Јован
» Јован
» Лазар
» Милан
» Мирко
» Мирко
» Михајло
» Новак
» Радисав поруч.
» Радуле
» Савић
» Саво
» Шако
Крушић Божко
» Видо
» Јанко п.поруч.
» Марко
Крејовић Новица
Кржић Милија
» Новица
Кривачевић Ђуро
» Јоле капетан
Кривокашић Душан
» Никола
» Саво
Крижковић Ђуро ђак
» Никола
Крисић Брајан учит.
Кркић Јосиф
Крковић Машан
» Милур
» Миладин
» Милосав
» Мирко
Кршевић Ристо
Крсеановић Стеван
» Филип
Крстајић Илија
» Јово
Кретић Милосав поруч.
Крстоицевић Михајло
» Новица
Кртолица Јово
» Никола
Крушић Бранко
» Ђорђе п.поруч.
» Раде
» Радован
» Ристо
Крушка Милош
Крушић Видан
» Драгиша
» Радивоје
Крицаловић Мирко
Кршић Милован студ.
» Михајло
» Радисав
Кршићкапа Јеврем студ.
» Милован ком.
» Раде
» Тома студент.
Кубуровић Иван
Кувелић Милишко
» Саво
Кужић Петар
Кужајић Благоје
» Благоје
» Владимир
» Војин
» Крето
» Лекко
» Мирко
» Михајло
» Никола
» Павле
» Симо
» Филип
» Цветко
Кужић Божко
» Божина
» Вукандин
» Димитар
» Драго
» Крето
» Милутин
» Михајло
» Новак
» Ново
» Саво
» Савић
» Спасоје
Кукољ Милан
Кукулац Амир
Кулић Благоје
» Милош
» Неђељко
» Обрад
» Петко
Кури Хот
Курговић Михајло учит.
Кусовац Марко
» Никица команд.
Кустудић Јован
» Ђорђе п.поруч.
» Перо
Куч Марко
» Машо

- Куч Миладин
» Раде
Кусевић Јово
Лабан Арсо
» Богдан
» Васо
» Вељко
» Вукан
» Вукман
» Грубела
» Ђуро
» Иван
» Иван
» Јефто
» Јован
» Јово
» Крето
» Лабо
» Љубомир
» Максим
» Миладин
» Милић
» Милован
» Миливоје
» Милош
» Милун
» Радисав
» Рајо командир
» Радуле
Лабовић Алекса
» Вилишко
» Гавро
» Јакић ком.
» Милован
» Миле
» Мирко
» Мирко
» Никола
» Раде
» Радоје
Лабудовић Ђукан
Лазаревић Арсо
» Богдан
» Васо
» Васил
» Вељко кап.
» Вучета студ.
» Душан
» Ђорђе
» Јагош осит.
» Лазар поруч.
» Љубомир
» Љубомир студ.
» Мико
» Милан
» Миле
» Милија
» Милутин
» Никола
» Павић п.пор.
» Радоња
» Саво
» Саво студент.
» Светозар
» Спасоје ком.
Лазовић Арсо п.поручик
» Блажо
» Велдмир
» Војин
» Димитрије
» Новица
» Раде
» Радомир
» Радослав
» Шћепан
Лалић Бишак Тренка
» Вукан Лека
» Кеји Марк
» Лука Ђеђ
» Марк Деда
» Том Деда
Лажчевић Марко
» Ујка официр
Лаквић Агица командир
» Бошко
» Васо
» Томан
Лаквићевић Богдић
» Видан
» Вукан
» Ђукан
» Крето
» Лаквић
» Милеико кап.
» Милета
» Миливоје
» Милован
» Нешко
» Пуниша
» Симо
Лаконић Мило
» Милун
» Митар
» Нико
» Раде
Лакочевић Богдан поруч.
Лакушевић Ђирко
Лакушић Батрић
» Димитар
» Ненад
Лалевић Васо

- Лалевић Гавро
» Глиша
» Милета
» Мило
» Милосав
» Милош
» Милутин
» Мирко
» Мирко
» Милан
» Милан
» Никола
» Новак
» Радосав
» Радун
» Симо
Лалић Богдан
» Ђуро
» Крето
» Милош поручик
» Милутин
» Михајло
» Петар
Лалићевић Раде
Лаловић Ђорђе
» Миле
Ламезовић Новица
Ласица Богдан
Латифов Назиф
Лаушевић Видоје
» Владимир
» Јован
» Крето
» Маринко
» Милета
» Милан
» Новак
» Петар
» Симо
Лашвић Вељко
» Илија
» Никола
Лек Миран Лука
Лека Асан
» Ђото
Леквић Арсо
» Благоје
» Божина
» Богосав
» Божина
» Божина командир
» Божко
» Велдмир
» Велдико
» Видан
» Вукантин капетан
» Вукан
» Драгиша
» Драго
» Душан
» Ђоко
» Ђорђе
» Иван
» Илија
» Јаков
» Јеврем
» Јован
» Лазар
» Љубомир
» Машан
» Машо
» Милосав
» Мило
» Мило
» Милона
» Милош
» Миран
» Мирко
» Мирко потпоручик
» Михајло
» Неђељко
» Нико
» Обрад
» Панто
» Периша
» Петар
» Петар
» Петар капетан
» Петар командир
» Пуниша
» Радосав
» Рако
» Секуле
» Станиша
» Стеван капетан
» Тодор
» Шако
» Шипро
» Шипро
Лековић Васо
» Војин
» Илија
» Марко
» Милија
» Мило поручик
» Милош
» Мило поручик
» Новица
» Перко
» Раде

- Деовац Михајло
Деносавић Васо
» Новица
Дечић Никола
Деш Томо
Дешчевић Тодор чин.
Диновац Спасоје
Дисчић Јово
» Машан
Довић Мило
» Ристо
Дондровић Јоле
» Радоје
Донцовић Стеван
Дончар Вукић
» Илија
Дончаревић Аксо
» Алекса
» Алекса
» Арсо
» Бранко
» Гавро
» Илија
» Јеремија
» Лазар
» Максим
» Марко
» Мато
» Миленко
» Милован
» Мирко
» Митар
» Павле
» Радош
» Саво
» Стојан
Допушина Јаков
» Саво капетан
Дубарда Ђуро капетан
Дуберинић Алексије
Дубуровић Марко
» Периша
» Ујка
Дукић Велдмир
» Драго
» Душан
» Ђуро
» Јеврем
Дукован Андрија
» Гаврило
» Живко
» Јован
» Милитоје
» Мирко
» Раде
» Спасоје
Дуковић Мелентије
Дучи Прошан
Дутовац Јован
» Панто поручик
» Радомир
Дуцковић Дока
» Прела, капет.
Дучић Јанко
» Милика
» Синан
Душић Саво
Ђак Драги
Ђешановић Бошко
Ђешевић Блажо
» Грујица
» Михајло
Ђешњак Јаков
» Јеврем
» Нешо
Љоку Ибрахим
Љохија Абуш-ага
Љубовић Милан потпор.
Љујић Милован
» Милосав
» Панто
» Перо
Љук Нико
Љумовић Вукалица кап.
» Илија
» Јован
» Крето
» Крето
» Никола
» Стојан
Љутић Дико
» Рамо
Љутица Митар
Љуца Суло
Љушић Бела
Љазић Аћим
Мајић Ђуро
» Јово
Макленовић Крето
Макридић Мато ђак
» Филип
Максимовић Божко
» Дико
» Марко
» Младен
» Радуле
» Саво
» Симо
» Симо
Малевић Анто
» Бошко

- Малевић Лука поручик
» Мило
» Новица
» Радоје
» Радош
» Радош
Малишић Ђуро
» Рамо
Маљевић Велиша
Мандић Ђорђе
» Јован
» Милан
» Милинко
» Милош
» Мирко
» Михајло
» Павић
» Тодор
Мановић Махмуд-бег
Манојловић Миладин
» Милан
» Милош
» Милош
» Перо
» Стеван
Мараш Божко
» Зарија ђак
» Кићо
» Нешо ппор.
» Нико ппоручик
» Панто
Маријановић Божина
» Божко
» Видо
» Вукан
» Драгић
» Милош
» Михајло
Маринковић Благоје
» Илија
» Маринко
» Неђељко
» Петар
Мариновић Милош
Марић Васо студент
» Зако
» Јефто
» Милета
» Мирко
» Никола
» Новица
» Раде
» Радован
» Радоје
Марк Никола
Марковић Бајо
» Блажо кап.
» Божидар студ.
» Божко
» Васо
» Вукантин
» Глигор
» Ђорђе поруч.
» Ђорђе
» Ђорђе пор.
» Ђуро
» Иван
» Илија
» Којалин
» Марко
» Милан
» Милан
» Миливоје
» Милија
» Михајло
» Михајло
» Михајло кап.
» Неђељко
» Нешко
» Никола поруч.
» Обрен
» Обрен
» Панто
» Периша ппор.
» Перо
» Петар
» Петко
» Раде
» Радивоје
» Радивоје ппор
» Радојко
» Радомир
» Радоња
» Радосав
» Саво
» Саво
» Спасоје
» Станко
» Стеван
» Стеван поруч.
» Филип
» Шипро
Маркуш Марко капетан.
» Илија

- Маровић Новица
» Тома
Маројевић Благоје
» Васко
» Томица поруч
Марсевић Бошко поруч.
» Драго
» Зарије
» Машо
» Милета
» Радосав пор.
» Радош
» Станиша
Мартини Кол
Мартиновић Благота кап.
» Богдан
» Божко
» Васо
» Васо кап.
» Голуб
» Дамјан
» Драго кап.
» Ђорђе пор
» Ђуро
» Нико официр
» Јован
» Јоко
» Љубо
» Марко
» Марко ком.
» Марко п.пор
» Мило
» Мило ком.
» Митар
» Митар бриг.
» Нико
» Нико др. мед.
» Новица
» Периша
» Перо
» Петар
» Радосав ст.
» Рако п.пор.
» Рамо п.пор.
» Саво
» Симон
» Стеван
» Тома
Мартић Милета
» Мирко
Марчетић Димитрије
Маслар Вуко
» Вучета
» Милосав
» Сретко
Маслаћ Милосав
Масловарић Божко
» Вукић
» Вукан
» Ђорђе
» Марко
» Милета
» Милотин
» Ненад
» Новак
» Новица
» Радомир
» Радош
» Радун
» Симо
» Трифун
» Трифун
Матановић Петар инж.
» Станко др.
Матијашевић Мића
Матковић Лазо
Матовић Арсо
» Васо
» Зарија
» Иван
» Јанко п.поруч.
» Мијајле
» Милан
» Милун
» Радомир
» Симо
» Филип
Махмудбеговић Абди-бег
» Абдурахим
» Асим-бег
» Есад-бег
» Кемал
» Мунир-бег
» Сафеди-бег
» Тазим-бег
Маџар Вучко
Машановић Васо
» Васо
Машвић Јован
Машковић Гаврило
» Ђорђе
» Зарија
Уредник, Перо Богдановић
Le Gérant: Georges Delagrange

